

ního nařízení se nedotýkají platnosti právních jednání uzavřených takovým společenstvem, a v § 13 stanoví, že se dřívější omezení působnosti společenstva nedotýkají platnosti právních jednání uzavřených společenstvem do dne účinnosti uvedeného nařízení, nebylo-li před tímto dnem pravoplatně rozhodnuto, že jsou neplatná. Není tedy zá-půjčka, byla-li žalované skutečně poskytnuta, neplatná, tím méně ovšem nicotná.

Čís. 15936.

Kupitelé, kteří jsou oprávněni domáhati se na prodávatele nemovitosti zproštění prodané nemovitosti věcného ručení za převodní poplatek z dřívějšího právního jednání, v němž prodávatel nebyl stranou, nemohou tak učiniti žalobou znějící jen na to, že jest prodávatel povinen zaplatiti řečený poplatek bernímu úřadu nebo složiti jej k soudu s tím, že kupitelé jsou oprávněni navrhnouti jeho poukázání bernímu úřadu, je-li prodávateli možno i jinak zbaviti prodanou nemovitost věcného ručení.

(Rozh. ze dne 17. března 1937, Rv II 496/35.)

Žalobci koupili kupní smlouvou z 11. května 1932 od žalovaných dům čp. 2186, zapsaný ve vložce č. 4451 kat. území H., za 71.000 Kč, převzavše toliko knihovně zajištěnou pohledávku Městské spořitelny v H. v částce 30.000 Kč. Žalovaní se žalobcům zavázali odevzdati jim prodaný dům jinak bez břemen, totiž bez dluhů a závad až na uvedenou pohledávku Městské spořitelny v H. Později dostali žalobci od berního úřadu v R. výzvu, aby zaplatili (vyrovnali) převodní poplatek 3.484 Kč se 7% úroky od 12. prosince 1932, jinak že by na jejich dům byla vedena reální exekuce. Řečený převodní poplatek byl vyměřen Marii F-ové, předchůdkyni žalovaných ve vlastnictví uvedeného domu, až po 11. květnu 1932, a to za převod uvedeného domu na ni, který dne 22. listopadu 1929 koupila od Kamily K-ové a později prodala žalovaným. Žalobci zaplatili převodní poplatek, který byl jim vyměřen z jejich koupě domu, kdežto převodní poplatek vyměřený Marii F-ové není dosud zaplacen. Marie F-ová měla proti žalovaným pohledávku 5.000 Kč z nedoplatky kupní ceny za dům, kterou berní úřad v H. zabavil, a žalovaní se zavázali zaplatiti bernímu úřadu v H. částku 5.000 Kč, v níž je zahrnut převodní poplatek vyměřený Marii F-ové, ve splátkách po 250 Kč, počínaje dnem 5. prosince 1934. Žalobou, o niž tu jde, domáhají se žalobci na žalovaných, aby je osvobodili od ručení za převodní poplatek předepsaný Marii F-ové, předchůdkyni žalovaných, v částce 3.484 Kč se 7% úroky od 12. prosince 1932, který ze zákona bez knihovního zajištění vázne na domě, který jim žalovaní prodali. Žalobní prosba zní, aby žalovaní byli uznáni povinnými buď částku 3.484 Kč s přísl. zaplatiti bernímu úřadu v H. aneb složiti částku tu s přísl. do soudního deposita, při čemž by žalobci byli oprávněni navrhnouti poukázání této částky bernímu úřadu. Soud první stolice vyhověl žalobě. Odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Ze zjištění nižších soudů plyne, že žalovaným převodní poplatek 3.484 Kč nebyl předepsán, že žalovaní nebyli v té příčině osobními dlužníky, nýbrž že ručili za uvedený převodní poplatek, dokud byli vlastníky nemovitosti, jen věcně podle § 72 poplatkového zákona, kteréžto věcné ručení postihuje i žalobce jako nynější vlastníky nemovitosti, a že žalobci podle obsahu kupní smlouvy jsou oprávněni domáhati se na žalovaných, aby je zprostilí věcného ručení nemovitosti od žalovaných koupené za onen převodní poplatek. Za tohoto stavu věci dlužno přisvědčiti názoru odvolacího soudu, že je pochybená žalobní prosba, která ani důsledně neplyne ze žalobního přednesu, aby žalovaní byli odsouzeni zaplatiti uvedený převodní poplatek přímo u berního úřadu nebo složití jej do soudního deposita. Žalobci se k dolíčení správnosti svého stanoviska odvolávají na rozhodnutí čís. 4192 a 12914 Sb. n. s. Ta se však na souzený případ nehodí, neboť v obou tam souzených případech byli žalovaní povinni k zaplacení převodního poplatku podle § 68 č. 3 popl. zák., jsouce stranami právního jednání, které bylo podkladem vyměření převodního poplatku, kdežto v souzeném případě nebyli žalovaní stranami právního jednání (kupní smlouvy z 22. listopadu 1929 uzavřené mezi Marií F. jako kupitelkou a Kamilou K. a H. jako prodávajícími), z něhož byl převodní poplatek 3.484 Kč vyměřen Marii F., takže nebyli povinni řečený poplatek zaplatiti. Podle závazku stanoveného v kupní smlouvě ze dne 11. května 1932 byli žalobci oprávněni domáhati se na žalovaných, aby zprostilí prodanou nemovitost věcného ručení za převodní poplatek Marii F. vyměřený a dosud nezaplacený. V tom smyslu měla správně zníti i žalobní prosba. Žalobci nebyli oprávněni domáhati se na žalovaných přímého zaplacení převodního poplatku bernímu úřadu anebo jeho složení do soudního deposita, vždyť závazku odevzdati dům bez břemen mohou dostáti i jiným způsobem (vymožením propuštění domu z věcného ručení na základě poskytnutí záruky nebo poskytnutím jiné jistoty a pod.), zvláště když k vyrovnání tohoto převodního poplatku byl již berním úřadem zabaven nedoplatek kupní ceny 5.000 Kč, který má Marie F. k požadování od žalovaných, a berní úřad povolil jim k tomu cíli splátky po 250 Kč měsíčně, počínaje dnem 5. prosince 1934, takže možnost jiného způsobu odstranění věcného ručení není vyloučena a žalovaní jí nemohou právem býti zbaveni. Kdyby se žalobci byli domáhali rozsudku ve správném znění nahoře uvedeném, byl by rozsudek proveditelný a vykonatelný podle § 353 ex. ř., takže pochybnosti vyslovené v tom směru v dovolání nejsou důvodné (rozh. č. 2020, 10595 Sb. n. s.).

Čís. 15937.

Podle rozsudku, jímž bylo povinnému uloženo trpěti výkon služebnosti a zdržeti se bránění jejímu výkonu, nelze vésti exekuci k odstranění překážky, jež zavdala podnět k podání žaloby o uznání služebnosti, nebylo-li již v žalobě žádáno o odstranění oné překážky.

(Rozh. ze dne 18. března 1937, R I 153/37.)